

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

3. søndag i påsketiden – 22. april 2012

Prekentekest: Joh 10, 1-10

Lesetekst I: Esek 34, 23-31, alternativt Apg 3,12-21

Lesetekst II: Hebr 13, 20-21

Porten til livet

Til dagen

Det er en del nytt i benevnelsen av søndagene i kirkeåret. Nå heter det ikke lengre 1. og 2. og 3. søndag etter påske, osv. Nå heter det påsketiden i fortsettelsen fra selve påskedagene. Påsken fortsetter og varer ved! 3. søndag i påsketiden heter derfor denne søndagen. Sånn sett er det mye bedre og riktigere å snakke om en tid i høytiden framfor etter høytiden. Godt er det også at treenighetstiden er kommet tilbake i benevnelsen i forbindelse med pinsefeiringen. Men det får vi komme tilbake til senere.

Til tekstene

De gamle benevnelsene for søndagene i påsketiden er gamle, men likevel så betegnende. Vår søndag er Misericordia, ”jorden er full av hans miskunn.” De to lesetekstene handler om Herren, Gud som den handlende. Så får heller alternativet til GT-teksten fra Apg 3,12-21 vente til pinsetiden.

Til prekenen

Mine assosiasjoner til prekenteaksten vender seg mot to steder i Jerusalem, Getsemanehagen og ”Bibelhagen”.

Først av alt er å bemerke det unike ved den spesielle porten som Jesus betegner seg selv som. Det er en port i bevegelse. Ikke nok med at den åpner opp og innbyr, og at den stenger for uvedkommende. Men det er også en port som er over alt på jorden. Den er der mennesker i søken etter samfunnet med sin Herre og Gud, befinner seg.

Det er bra med tydelige skilt og veikart som viser vei, eller kjentpersoner som forklarer oss veien. Det er langt større når denne selv går med oss og lar oss komme inn der vi skal. Det som er trygt, enten det gjelder sauer eller mennesker, er at kjentpersonen ikke bare er den som fører oss på rett vei, men at han også er kjent av dem han leder. ”Og sauene følger ham, for de kjenner stemmen hans.”

I vers 1 i teksten om å ”klatre over et annet sted, han er en tyv og en røver”, er jeg på vandring nedover Palmesøndagsstien; fra Dominus Flevit mot Getsemanehagen. Den høye steinmuren på begge sider er ikke enkel å klatre over, spesielt med alle glasskårene som er festet til toppen av muren. Det taler til oss med sitt tydelige språk uten ord. Forbudt!

Derimot treffer vi en blid person nede ved porten, med et stort nøkkelnippe. Med et gjenkjennende smil lar han oss slippe inn, og kanskje med avtale om når vi skal ut igjen.

Så får vi være der, og i tanker, bibeltekster og salmer være med Jesus i dødskampen. På en billedlig måte er vi sammen med ham som er både porten og gjeteren som har kalt oss til å følge ham. Han gav oss del i et liv i overflod da han tok dødens beger med all verdens synd, i bytte med det beger han hadde delt ut til disiplene, og alle som kommer etter; livets beger i nattverden.

Hva er den egentlige meningen med å gå inn og ut porten?

"Herren velsigne din utgang"; sies det til minne om israelsfolkets utgang fra trellekår i Egypt. *"Og din inngang"*; heter det om løftet om det lovede land. Dette er ordene som lyder over oss – og de gjelder også overgangen fra det gamle livet til det nye livet i samfunnet med Herren Jesus.

I "Bibelhagen" i utkanten av Jerusalem er det bygget en innhegning som tydelig illustrerer både teksten for dagen og de neste versene i Joh 10,11-18.

Jesus er porten inn til fellesskapet med ham slik sauene ble kalt til innhegningen når mørket og natten falt på. Der inne blir vi vasket rene; som et bilde på dåpen. Vi får næring fra ham som er både det levende vann og livets brød, og sist, men ikke minst; vi får hvile og samle nye krefter. *"Kom til et stille sted og hvil dere."*

Når Jesus henvender seg til oss, er rekkefølgen denne. Det starter med et kall; et Kom! Deretter gis oppdraget med et Gå, som igjen følges av løftet: *"Se, jeg er med dere alle dager"*.

Etterord

For en god del år tilbake ble jeg korrigeret av en veileder om at jeg ikke burde bruke så mange metaforer i preknene mine. Det var godt ment, spesielt dersom bildet skygget for budskapet. Men i dagens tre bibeltekster er vi i godt selskap hvor billedbruken om sauene nok var kjent for tilhørerne, og hvor folket nok kjenner seg igjen.

Vers 31 i Esek 34 understreker hvem tilhørerne er: *"Dere er sauene mine, flokken som jeg gjeter. Dere er mennesker, jeg er deres Gud, sier Herren Gud."*

Hilsen

"Fredens Gud, han som i kraft av en evig pakts blod førte den store hyrden for sauene, vår Herre Jesus Kristus, opp fra de døde, må han utruste dere med alt godt, så dere gjør hans vilje. Ja, måtte han ved Jesus Kristus skape i oss det som er godt i hans øyne. Ham være ære i all evighet! Amen." Hebr 13,20-21.

Idar Simonsen

Institusjonsprest ved Bergen Røde Kors sykehjem. Mangeårig frivillig medarbeider for DNI, både som forkynner og reiseleder og ellers. En kort periode også ansatt i DNI.

idar.simonsen@brks.no